

Ons kind zou mijn bruingroene ogen erven en Franks fijngevormde neus. Mijn levenslust en zijn gevoel voor humor. Mijn enthousiasme en zijn relativiseringsvermogen. Mijn muzikaliteit en zijn geduld. We zouden het een joodse naam geven, als eerbetoon aan de familie van mijn moeders kant. En uiteraard zou het kerngezond zijn.

Ons kind blijkt maar één tekortkoming te hebben: het wil maar niet geboren worden.

Zullen we niet gewoon adopteren?

Zij was 20, ik 21. We kusten elkaar in een laantje dat het Vrijerslaantje werd genoemd. We waren dus blijkbaar niet de eersten.

Ik kocht een fiets voor haar.

Ik moest er geld voor lenen, maar dat vertelde ik haar niet.

Bijna niemand had een eigen fiets in die tijd.

Ze kwam uit een arm joods gezin in Amsterdam. Ze moesten voortdurend verhuizen. Haar broers en zussen waren allemaal in verschillende huizen in de Jodenbuurt geboren.

Ik probeer me voor te stellen hoe ze samen waren. Wat zagen Jo en Bep in elkaar?

Zij had al jong haar vader verloren.

Hij had zijn moeder verloren.

Bep was lief - stil en aandachtig.

Voor Jo was praten een primaire levensbehoefte. Hij was gefascineerd door mensen die weinig spraken.

Ze begonnen allebei jong met werken om hun gezin te onderhouden.

Ze waren allebei lid van socialistische organisaties.

Ze waren jonge volwassenen, toe aan een eigen leven.

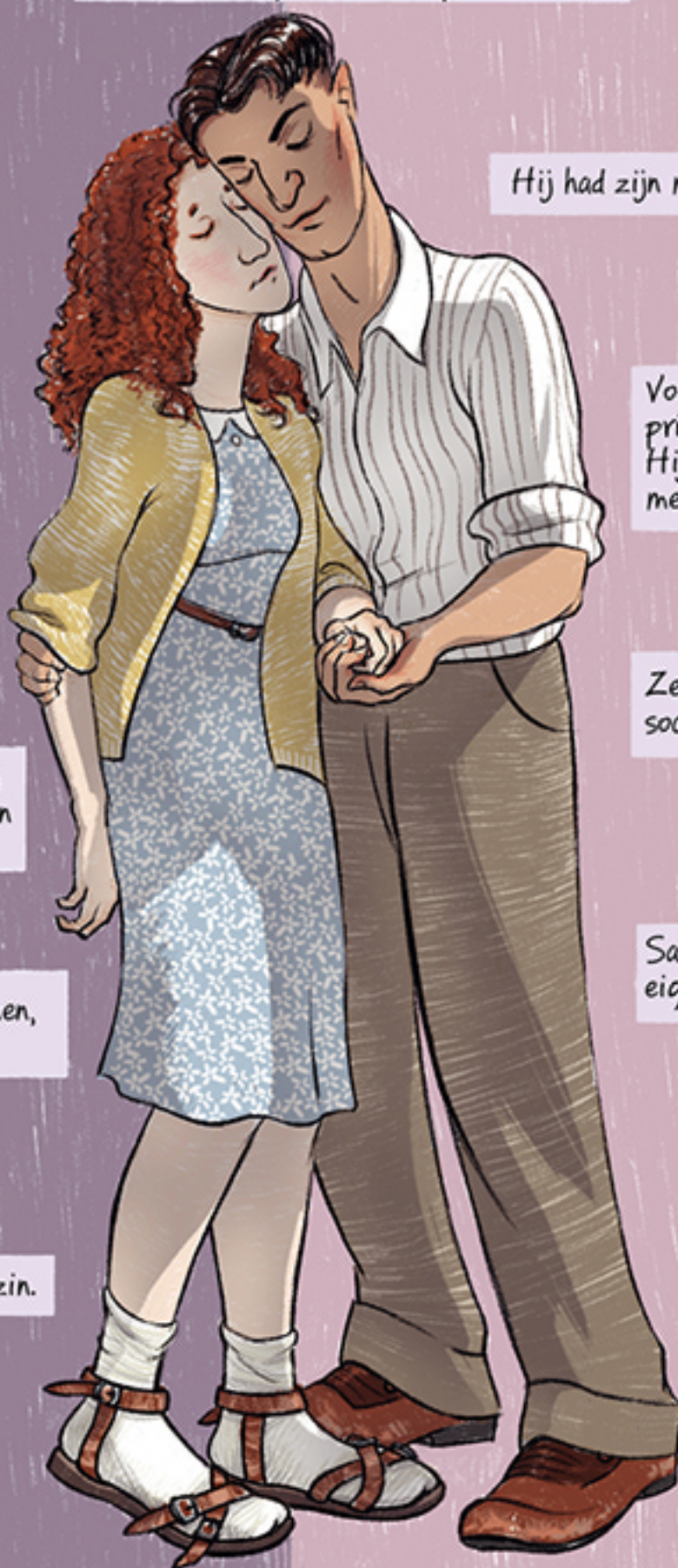
Samen durfden ze een eigen leven op te bouwen.

Zij kwam uit een artistiek gezin.

Jo was niet creatief maar bewonderde kunstenaars om hun fijnzinnigheid.

Fijnzinnigheid. Misschien was dat het wel wat hem het meeste in Bep aantrok: de kwetsbaarheid die ze uitstraalde. Hij wilde haar in zijn armen nemen, zijn handen door haar mooie rode haar woelen, haar kussen, haar aan het lachen krijgen.

En zij op haar beurt trok zich op aan zijn branie, zijn zelfvertrouwen, zijn bruisende levenslust, zijn ambitie en tomeloze optimisme. Hij had voor elk probleem een oplossing. Hij praatte, lachte en kon de wereld aan. Met hem in de buurt leek alles zorgeloos en licht.

69

Ons eerste kind - jouw moeder Reini - werd in 1938 geboren.

Met alleen ons viertjes zouden we het wel redden, dacht ik.

